

Številka: 451-12/2020-03/628
Datum: 6. 7. 2020

Agencija za energijo (v nadaljevanju organ druge stopnje) izdaja na podlagi enajstega odstavka 147. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 - uradno prečiščeno besedilo in 65/20, v nadaljevanju EZ-1) v zvezi s pritožbo, ki jo po pooblastilu zastopa, zoper odločbo št. z dne 26. 5. 2020, ki jo je izdal sistemski operater distribucijskega omrežja z električno energijo,, po pooblaščenih osebah in, zaposlenih pri, v zadevi pridobitve soglasja za priključitev objekta na parceli št. (k.o.) na distribucijski sistem električne energije naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožbi, se ugotovi. Odločba št. z dne 26. 5. 2020 se odpravi ter se zadeva vrne organu prve stopnje v ponovno odločanje.
2. Posebni stroški v zvezi z izdajo te odločbe niso nastali.

Obrazložitev:

Sistemski operater distribucijskega omrežja z električno energijo,, je po pooblaščenih osebah in, zaposlenih pri, (v nadaljevanju organ prve stopnje) v upravnem postopku na podlagi vloge, ki jo je po svojem pooblaščenju, vložila (v nadaljevanju pritožnica), izdal odločbo št. z dne 26. 5. 2020, s katero je vlogo pritožnice za izdajo soglasja za priključitev na distribucijski sistem za objekt *zidanica* na parceli št. (k.o.) zavrnil.

Zoper izdano odločbo je pritožnica po svojem pooblaščenju 4. 6. 2020 vložila pritožbo, v kateri navaja, kot je povzeti, da v tej stavbi (ki se ne uporablja kot zidanica, temveč kot hiša-bivalni objekt) dejansko živijo že od leta 2017 in da so brez elektrike oziroma se ogrevajo na agregat, kar jim povzroča velike stroške. Ker so majhen uporabnik, meni, da s priključitvijo ne bi vplivali na električno omrežje. Pritožnica v pritožbi tudi navede, da so jim na predstavili strošek postavitve transformatorske postaje in jim hkrati sporočili, da so za transformatorsko postajo že pridobljena vsa dovoljenja za izgradnjo, vendar pa pritožnica meni, da je strošek zelo visok, hkrati pa dvomi v izgradnjo transformatorske postaje, saj se jim to obljublja že od leta 2015.

Odločanje organa druge stopnje o pritožbi je urejeno v določbah Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, v nadaljevanju ZUP), in sicer v členih od 246 do 259. Organ druge stopnje v okviru formalnega preizkusa dopustnosti tega pritožbenega postopka skladno s prvim odstavkom 246. člena ZUP ugotavlja, da je pritožba pritožnika dovoljena, pravočasna in vložena po upravičeni osebi.

Organ druge stopnje preizkusi odločbo v mejah pritožbenih navedb, po uradni dolžnosti pa mora preizkusiti, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni bil prekršen materialni zakon (drugi odstavek 247. člen ZUP).

Na podlagi 147. člena EZ-1 mora za priključitev na prenosni ali distribucijski sistem ali njeno spremembo potencialni uporabnik sistema pridobiti soglasje za priključitev skladno z zakonom, ki ureja graditev objektov, in EZ-1. Elektrooperater v soglasju za priključitev določi priključno mesto in pogoje za priključitev. O izdaji ali zavrnitvi soglasja za priključitev odloča po javnem pooblastilu elektrooperater z odločbo v upravnem postopku. Potentialni uporabnik sistema nima pravice do priključitve, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev za priključitev, če bi zaradi priključitve prišlo do večjih motenj v oskrbi ali če bi priključitev elektrooperaterju povzročila nastanek nesorazmernih stroškov.

Podrobnejše pogoje za izdajo soglasja za priključitev določajo na podlagi 518. člena EZ-1 Splošni pogoji za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 126/07, 37/11 - odl. US in 17/14 - EZ-1, v nadaljevanju SPDO), tehnične pogoje za priključitev pa določajo Sistemska obratovalna navodila za distribucijsko omrežje električne energije (Uradni list RS, št. 41/11 in 17/14 - EZ-1, v nadaljevanju SON). V postopku izdaje soglasja za priključitev mora organ prve stopnje z meritvami in analizami preveriti, ali so pogoji v omrežju na obstoječem ali načrtovanem priključnem mestu zadostni za obratovanje naprav (drugi odstavek 7. člena SPDO), oziroma opraviti analizo z izračunom napetostnih razmer v vseh točkah preučevanega omrežja in tokovne obremenljivosti vodov in naprav v tem omrežju (prvi odstavek 110. člena SON) oziroma opraviti meritve napetostnih razmer v različnih točkah omrežja (2. točka drugega odstavka 110. člena SON). V 7. členu SPDO določajo, da na novo priključene naprave ali povečane priključne moči ne smejo motiti obratovanja preostalih naprav obstoječih uporabnikov omrežja ali povzročati nesprejemljivih motenj, vendar pa lahko organ prve stopnje soglasje za priključitev izda, če lahko izda izjavo o skladnosti kakovosti napetosti ali če ob neskladju kakovosti napetosti z uporabnikom sistema pred izdajo soglasja sklene pogodbo o kakovosti električne energije skladno s 122. členom SPDO. Na podlagi četrtega odstavka 110. člena SON organ prve stopnje v primeru neskladja kakovosti napetosti ponudi sklenitev pogodbe v skladu s SPDO, če priključitev novega končnega odjemalca ne poslabša kakovosti napetosti obstoječim uporabnikom omrežja izven dopustnih mej, ki jih določa veljavna zakonodaja.

Kot izhaja iz uvoda izpodbijane odločbe, je organ prve stopnje odločbo izdal na podlagi 147. člena EZ-1, SPDO, SON, ZUP ter vloge pritožnice za izdajo soglasja z dne 28. 4. 2020. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je organ prve stopnje izdajo soglasja zavrnil na podlagi ugotovitve, da priklop objekta ni možen, ker ob predvidenem priklopu pritožnice obstoječim odjemalcem in pritožnici ne bo mogel zagotavljati predpisane kakovosti napetosti. Organ prve stopnje je svojo odločitev oprl na rezultate opravljene elektroenergetske analize in tedenske meritve kakovosti električne energije. Organ prve stopnje tudi ugotavlja, da ni možnosti priključitve na drug izvod v TP ter možnost priključitve na drugo TP. Tudi ob dvigu stopnje na transformatorju v TP so razmere v omrežju še vedno neugodne, poleg tega bi odjemalci v neposredni bližini transformatorske postaje imeli večjo napetost od dovoljene. Proučil je tudi možnost omejitve priključne moči objekta, vendar so razmere še vedno neugodne. Edina rešitev v obravnavani zadevi bi bila izgradnja dveh novih transformatorskih postaj, katerih izgradnja je uvrščena v Načrtu razvoja omrežja za leto 2021/2022, za obe postaji pa sta že izdani gradbeni dovoljenji, kar je bilo stranki

oziroma njenemu pooblaščenцу tudi predstavljeno na ustni obravnavi 21. 5. 2020. Organ prve stopnje je pritožnici oziroma njenemu pooblaščenцу v postopku predstavil tudi možnost izgradnje potrebne EE infrastrukture v lastni režiji, pri čemer pa se je postavil na stališče, da od obstoječih odjemalcev delitev stroškov za izgradnjo novega omrežja ali ojačitev obstoječega ne more zahtevati, ker nimajo pooblastil za vzdrževanje distribucijskega omrežja, (ki je v osnovnih sredstvih), prav tako pa tudi ne more od njih zahtevati dodatna plačila za že zagotovljene pravice. Navedenemu pritožnica v pritožbi ne oporeka in se strinja, da je strošek postavitve transformatorske postaje v višini evrov zelo visok.

Organ druge stopnje na podlagi pregleda spisne dokumentacije ugotavlja, da je organ prve stopnje v postopku odločanja o vlogi pritožnice za izdajo soglasja za priključitev sicer celovito pristopil k presoji možnosti priključitve pritožnice na omrežje. Vendar pa organ druge stopnje pri presoji ni popolno ugotovil dejanskega stanja oziroma je le-to ugotovljeno napačno, kot je obrazloženo v nadaljevanju.

Organ prve stopnje je skladno s prvim odstavkom 110. člena SON izvedel elektroenergetsko analizo omrežja, iz katere izhaja, da je predvideni padec napetosti na mestu priključitve pritožnika po standardu SIST EN 50160 večji od dovoljene vrednosti, in sicer večji od dovoljene vrednosti $\pm 10\%$ (nazivne vrednosti napetosti). Ob tem organ druge stopnje poudarja, da računski analiza upošteva maksimalne obremenitve omrežja glede na priključne moči posameznih uporabnikov (in kar izhaja tudi iz obrazložitve izpodbijane odločbe), kar pa pomeni, da so v praksi te obremenitve lahko tudi manjše in so v konkretnem primeru podatki iz opravljenih meritev to tudi pokazali. Organ prve stopnje meritev napetostnih razmer ni opravil v okviru konkretnega postopka, temveč je podatke povzel iz meritev, ki jih je izvedel na podlagi pritožb odjemalcev za obdobje od 17. 3. 2020 do 24. 3. 2020, torej v času, preden je pritožnica sploh podala zahtevo za izdajo soglasja za priključitev (tj. 28. 4. 2020).

Ne glede na to, pa iz Poročila o meritvi kakovosti električne energije na področju TP z dne 30. 3. 2020 (torej poročila, ki ni bilo izdelano za potrebe konkretnega postopka) izhaja, da so bile meritve izvedene na petih lokacijah, in sicer na merilnem mestu M1 (..... – NN zbiralke), merilnem mestu M2 (..... –), merilnem mestu M3 (prevzemno-predajno mesto), merilnem mestu M4 (prevzemno-predajno mesto), in merilnem mestu M5 (prevzemno-predajno mesto).

Organ druge stopnje ob pregledu izvedenih meritev ugotavlja, da je za vse opravljene meritve značilno, da napetostne razmere ustrezajo zahtevam standarda SIST EN 50160. Padci napetosti so bistveno manjši od dovoljene meje 10 %. Pri meritvah v oddaljenih točkah M3, M4 in M5 znašajo ti padci od 3 do 6 %. Nadalje organ druge stopnje ugotavlja, da sicer odstopajo nekateri drugi parametri, kot so fliker, višji harmoniki in drugi, vendar pa ti niso bistveni za presojanje možnosti priključitve končnega odjemalca na omrežje.

SON v 2. točki drugega odstavka 110. člena določa, da v primeru, da vodi in naprave omrežja zdržijo predvideno tokovno obremenitev in izračunani padci napetosti v vseh točkah preučevanega omrežja dosežejo ali presežejo 90 % najmanjše vrednosti dovoljenega odklona napajalne napetosti, določenega v veljavni zakonodaji, SODO po pridobitvi tehničnih podatkov, ki jih morajo končni odjemalci posredovati pred izdajo soglasja za priključitev (109. člen SON), dodatno opravi meritve napetostnih razmer v različnih točkah omrežja (v okviru tehničnih možnosti vsaj v TP, na predvidenem mestu priključitve in z vidika napetostnih razmer v najneugodnejši točki omrežja). Po

izvedenih meritvah SODO na podlagi izračunov in meritev ob upoštevanju števila obstoječih uporabnikov omrežja in predvidenih novih priključitev ter urbanosti področja, na katerem se ti obstoječi in novi uporabniki nahajajo, vrste odjema, letnega časa izvajanja meritev in ostalih dejstev, ki vplivajo na meritve kakovosti napetosti v omrežju, odloči, ali je priključitev možna, in v pozitivnem primeru pristopi k presoji vplivov motenj naprav v omrežje skladno s 107. členom, v negativnem primeru pa predlaga alternativne rešitve za zagotovitev napajanja.

Ker je organ prve stopnje pri presoji možnosti priključitve pritožnice upošteval meritve, ki so bile izvedene za potrebe drugega postopka, ne glede na to pa iz uporabljenih meritev ni upošteval, da so padci napetosti manjši od dovoljene meje 10 % (in kot je že navedeno zgoraj, znašajo ti padci v oddaljenih točkah M3, M4 in M5 od 3 do 6 %), je dejansko stanje ugotovil nepopolno oziroma napačno. Takšno ravnanje pa predstavlja bistveno kršitev upravnega postopka iz 2. točke prvega odstavka 237. člena ZUP.

Glede na ugotovljeno bistveno kršitev pravil postopka je bilo treba izpodbijano odločbo skladno z 251. členom ZUP odpraviti. Prav tako organ druge stopnje skladno z načelom ekonomičnosti vrača zadevo organu prve stopnje v ponovno odločanje. Organ prve stopnje je dolžan zadevo ponovno proučiti, na način, da v okviru ponovne presoje možnosti priključitve pritožnice opravi meritve napetostnih razmer v različnih točkah omrežja (v okviru tehničnih možnosti vsaj v TP, na predvidenem mestu priključitve in z vidika napetostnih razmer v najneugodnejši točki omrežja) ter po izvedenih meritvah in upoštevanju ostalih pogojev (110. člen SON) odloči, ali je priključitev možna, in v pozitivnem primeru pristopi k presoji vplivov motenj naprav v omrežje skladno s 107. členom SON.

Ob tem organ druge stopnje opozarja na doslednost pri citiranju objektov, saj je organ prve stopnje v izpodbijani odločbi navajal kot objekt priključitve »zidanica«, iz priloženega sklepa in odločbe Ministrstva za okolje in prostor (Geodetska uprava Republike Slovenije) št. z dne 13. 6. 2019 pa izhaja, da je bila izvedena sprememba stavbe iz »vinska klet, zidanica« v »stanovanje v samostoječi stavbi z enim stanovanjem«. Na napačno navedbo pa opozarja tudi sama pritožnica. Sklicevanje v izpodbijani odločbi na objekt »zidanica« sicer ne predstavlja niti kršitve materialnega prava niti bistvene kršitve pravil upravnega postopka. Kljub temu pa organ druge stopnje nanjo opozarja z namenom, da organ prve stopnje v prihodnje zagotovi večjo skrbnost in natančnost pri citiranju dejanskih podatkov iz dokazil v upravnem spisu.

Glede na obrazloženo je organ druge stopnje odločil, kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

V postopku izdaje te odločbe posebni stroški niso nastali, zato je organ druge stopnje odločil, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper to odločbo ni rednega pravnega sredstva na podlagi prvega odstavka 418. člena EZ-1, niti ni dovoljeno sprožiti upravnega spora na podlagi prvega odstavka 5. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 26/07 – skl. US, 119/08 – odl. US, 107/09 – odl. US, 62/10, 98 – odl. US, 109/12, 10/17 – ZPP-E).